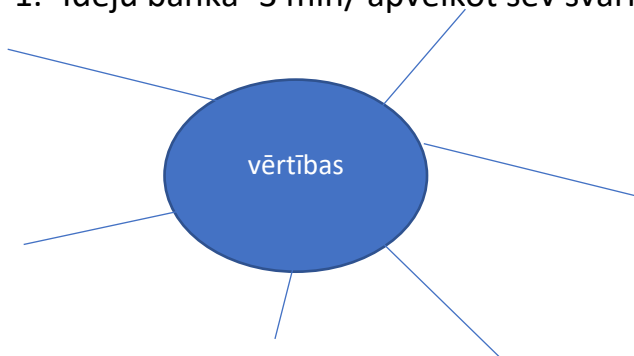

STUNDAS PLĀNS

Klases stunda: Dzīves lielākās vērtības

SR: *apzināt un analizēt savas vērtības dzīvē*

1. Ideju banka- 3 min/ apvelkot sev svarīgāko vērtību.

2. Svarīgāko vērtību nosaukšana, aktualizēšana klasē – 1 min
3. Ievirze- Guntis Zariņš "Logs" fragments. (Lasa- 7-10 min un domā, analizē, par kuru vērtību ir stāstīts fragmentā). Dzīvība
4. Saruna/ diskusija, akcentējot normatīvos aktus, dokumentus, kas nosaka dzīvības aizsargāšanu. (Prezentācija)- 15 min
5. Kur ikdienā var saskatīt pierādījumus tam, ka ir svarīgi apzināties dzīvības vērtīgumu, nepieciešamību to sargāt. Skolēni meklē sociālajos tīklos un dalās ar resursiem klasē. Apspriež atrastos materiālus – 10 min

Guntis Zariņš. Logs

Pirmais, ko viņš ieraudzīja, bija logs. Neliels gabals debess un viens izplūkāts mākonis.

Saule bija satinusies loga režģos.

Logs! Kad viņš pirmo reizi bija ieraudzījis logu? Vai pareizāk kad viņš varēja atcerēties logu?

Liels ceriņu krūms. Pilns ziedu. Smaržoja.

Tikko bija lijis, uz loga riņķoja liela melna muša. Sīca. Pagalmā iebrauca automašīna. Viņš bija skrējis uz mežu. Kopā ar tēvu. Cik vasaru viņam bija bijis? Trīspadsmit? Laikam. Tēvs bija palicis uz lauka.

Un tad?

Vilciena logs. Vagons pilns jaunu zēnu. Viņi dziedāja. Ārā bija rudens. Uz ceļiem pajūgi. Pajūgi un atkal pajūgi. Kuģa logs kā jauna milža acs. Zaļa –bez gala un bez malas.

Un tad?

Apakšā dega iela. Melniem dūmiem. Lēnām kustējās tanki, kā miruši, bet pilni nāves dzīvības. Logam nebija stiklu. Ģindenis. Kauli nespēja saturēt dvēseli. Kritušo pilnas drupas. Uzbrucēju vilnis bez gala un malas.

Apkārt dzeloņdrātis. Viens vienīgs logs. Salauztiem stikliem. Ārā sārtojās ķirši. Ritēja dzīve. Aiz loga bija brīvība, aiz loga bija dzīve. Asiņains rīts. Murgs. Labāk nāve. Cilvēkam nebija ļauts mirt.

Vagona logs. Dzelzs tīkls. Riteņi rit bez stājas. Uz priekšu! Pretim nāvei. Ne tādai, kādu pats vēlējās, bet kādu citi izvēlēja. Dzelžos iekārās pirksti. Aiz loga elpoja vasara. Dzīvība. Dzīvība bija ceļš uz nāvi.

Pirmais, ko viņš ieraudzīja, bija logs. Telpā, kurā viņš bija pavadījis diennakti, nebija logu. Nebija elpas. Nebija atgriešanās. Neliels debesu gabaliņš. Saule satinusies loga režģos. Kas paliks? Nekas! Cik ilgi jāgaida, līdz atvērsies logs, jeb tas vienmēr būs aizvērts?

Aiz durvīm noskanēja soļi. Durvis atvērās. Cietumnieks raudzījās uz logu. Pēdējo reizi viņš to redzēja. Viņš varēja izvēlēties. Viņš varēja palikt šeit. Viņam bija dota iespēja, bet viņš nevēlējās skatīties uz debesīm caur logu-viņš gribēja redzēt vareno plašumu, kurā skrēja putnu bari kā dzeju vārdi.

Lepni viņš piecēlās. Neviena roka viņam nepieskārs. Viņš gāja, cauri šaurajiem gaiteniem, pretim brīvībai. Brīvībai, kuru viņš pats bija izvēlējis. Pretim dzīvei, kurā nebija logu. Pretim nāvei, kura bija brīvība.

Logs raudzījās tukšajā telpā. Saule atraisījās no režģiem, un mākonis aizsedza debesis, kad ārā noskanēja šāviens.